

HENKILÖKOHTAISESTI

Virsvirtuoosi Tuomas löysi tiensä STI:hin

Tapaan Tuomas Anttilan STI:n iltapäiväkahveilla. Hän selaa virsikirjaa ja hetken harkinnan jälkeen päätyy ehdottamaan virttä 331 hartauden alkuun. 19-vuotias nuorukainen aloittaa veisuun, ja me muut yhdymme lauluun. Toki STI:ssä on ennenkin laulettu virsiä, mutta Tuomaan ehdotuksesta iltapäivän lyhyt hartaus kahvihetken yhteydessä aloitetaan nykyään usein virrellä. Mutta mikä hän on miehiään?

Tuomas Tomminpoika Anttila syntyi vuonna 1983 esikoisena Nokialla. Neljä vuotta myöhemmin hän päätyi Lavian kautta yrittäjä-isänsä ja opettaja-äitinsä kanssa Kokemäelle. Viisilapsisen perheen esikoisena hän on tottunut pienestä pitäen vastuun kantamiseen.

Lukion toisella luokalla hän osallistui Suomen Akatemian järjestämään VIKSU-kilpailuun kirkkososiologiaan liittyvällä tutkimuksellaan, ja kuudes sija kilpailussa avasi tien teologiseen tiedekuntaan. Kilpailun kymmenen parasta saavat vuosittain opiskelupaikan tutkimusalansa mukaan. Viime syksynä Tuomas aloitti opinnot Helsingin yliopistossa.

Musiikin kautta seurakuntaan

Partiotoiminnan kautta Tuomas tutustui jo osittain seurakuntaan. Partiomessun sanat puhuttelivat häntä, ja jo ennen rippikoulua hän kuunteli gospelmusiikkia. Rippikoulussa ei tapahtunut mitään mullistavaa, mutta konfirmaatiojumalanpalveluksessa Tuomas unohti virsikirjansa kirkkoon. Seuraavana sunnuntaina hän päätti ystävänsä kanssa hakea kirjan jumalanpalveluksen jälkeen suntiolta. Kävikin niin, että hän alkoi osallistua säännöllisesti messui-

hin, ja Jumalan Sana alkoi tehdä työtään hänessä. Kaverit vetivät hänet mukaan SLEY:n nuorten raamattupiiriin, joka oli hänen ensikontaktinsa evankeliseen liikkeeseen. Kotiseurakunnassaan Kokemäellä Tuomas on toiminut erilaisissa luottamustehtävissä, viime seurakuntavaaleissa hän tuli valituksi seurakuntaneuvostoon ja yhteiseen kirkkovaltuustoon.

”Vanhana syntynyt”

- Olen varmaan vähän ”vanhana syntynyt”. Viihdyn vanhojen ihmisten seurassa, Tuomas toteaa. Nuorten illoista alkanut puhujana toimiminen sai jatkoa lähetyksillöistä. Tuomas ei olekaan halunnut palvella vain ikäistensä seurassa, vaan on 17-vuotiaasta kiertänyt julistamassa mitä erilaisimmissa tilaisuuksissa. SLEY:n oto (oman toimen ohella) -saarnakoulutuksenkin hän on nuoresta iästään huolimatta ehtinyt käydä. Hän on huolissaan sukupolvien välisestä kuilusta seurakunnan toiminnassa. Teologian opiskelijat voisivat hänen mielestään enemmänkin palvella puhujina ja näin opetella julistamista. - Puhumaan oppii puhumalla ja ihmisten kanssa olemaan vain ihmisten kanssa olemalla.

Virret innostavat

Tuomalle virsikirjan ja eri herätysliikkeiden laulukirjojen tunteminen on hyvin tärkeää. Perinteiset herätysliikkeet selittyvät laulukirjojensa kautta, ja niiden uskonoppi avautuu juuri lauluissa. Tuomas elää kirkkovuotta virsikirjan kautta, ja tilannevirret tuovat sisältöä eri elämän tilanteisiin. Rakkaimmaksi virreksi hän mainitsee virren

358, jonka säkeistöt päättyvät: ”Ah riennä Jeesus apuhun, kun olet lunastanut mun.” Tuomas harmittelee virren veisuun vähemmän suomalaisessa kulttuurissa. – On totta, että virsiä osataan laulaa vähemmän kuin ennen, mutta ei se auta asiaa, ettei lauleta ollenkaan.

Tuomaan suvun hengellisiä juuria löytyy rukoilevaisuudesta sekä Savon herännäisyydestä jo mainitun evankelisuuden lisäksi. Pari kertaa vuodessa Tuomaksen onkin päästävä rukoilevaisseuroihin veisaamaan pitkiä virsiä. Helsingissä hän on toiminut vuoden verran SLEY:n Pyhän Sydämen kappelitoimikunnan puheenjohtajana suunnittelemassa kappelin messuja ja muuta toimintaa. Hän ehtii myös laulaa Elävät kivet -kuorossa.

STI:n antia

Jo ensimmäisellä opiskeluviikolla Tuomas löysi tiensä STI:hin ja kokee, että hänet on otettu hyvin vastaan. Kahvipöytäkeskustelut ovat olleet antoisia, ja opiskelijaneuvostossa hän on saanut äänensä kuuluviin.

Häntä ei ole mitattu opintoviikkojen perusteella, vaan mielipiteet on kuultu siinä missä muidenkin. STI:ssä on saanut tutustua lukuisiin uusiin ihmisiin ja kokea veljellistä ja sisarellista yhteyttä. Työntekijöihin on ehtinyt muodostua mielenkiintoisia kontakteja.

Tulevaisuuden näkymiä

Ensimmäinen vuosi teologian opintoja on takana. Toukokuun lopussa Kiukaisten seurakunta saa Tuomaan kesäteologikseen – saarnatekstejä on jo mietitty. Kesäkuun lopussa Evankeliumijuhlat Harjavallassa työllistävät häntä myös, kun hän toimii juhlilla esilaulajana ja musiikkipuolen käytännön järjestelijänä. Heinäkuun alussa Tuomas suuntaa askeleensa Dragsvikiin, Tammisaareen suorittamaan asepalvelusta.

Vaikka Tuomas on kiertänytkin paljon puhujana, oma kutsumus on joskus hämärän peitossa. Kutsumus on kuin majakka. Välillä valo näkyy oikein kirkkaasti ja toisena hetkenä kutsumus on kätkenyt kasvonsa kuten majakka valonsa. – Tähän kirkkoon minut on kastettu, ja tätä haluan palvella. Minuun sattuu todella paljon, ettei kirkko halua kutsua virkaansa niitä teologeja, joilla on vanha virkakanta. Välillä mietityttää, saako tulevaisuudessa töitä vai ei, mutta nyt on tärkeintä itse kunkin tehdä uskollisesti työtä omassa kutsumuksessaan.

Valmistellessaan Katulähetyksen iltaan puhetta Tuomas tutki Lutherin pohdintoja Jesajan 66.luvun pohjalta ja jakaa:

- Jumala olisi voinut valita asuinsijakseen taivaat, hienot palatsit, mutta hän valitsi kurjan syntisen sydämen asunnokseen. Sanoohan Jeesus: ”Joka rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen (Joh. 14:23)

Päivi Loukusa. teol. yo